BREAKING NEWS

MYZČAPKA

SPECIAL EDITION

ŠKOLNÍ NOVINY

VĚC MAKROPULOS

Charitativní výstava dýní

Na naší škole se už po několikáté konala charitativní výstava dýní. Byla skvělá jako každý rok! Mohli jsme vidět spoustu krásně vyřezaných i malovaných dýní, které ve tmě nádherně zářily, a samozřejmě nechyběly strašidelné dezerty, děsivé kostýmy ani oblíbený "smrťák." Na výstavě se soutěžilo o nejkrásnější dýni, nejlepší kostým a nejlahodnější dezert. V kostýmové soutěži byly k vidění zajímavé postavy, jako třeba Wednesday, postavy z filmu Coco (inspirované mexickým svátkem zesnulých), siamská dvojčata, psychopat a mnoho dalších nápaditých převleků. Program byl nabitý. Viděli jsme dog dancing, vystoupení bývalé žačky naší školy Anitky, která zazpívala několik halloweenských písní. Vyhlášení vítězů za nejlepší kostým, dezert a dýni bylo velice napínavé. Součástí programu bylo i povídání o útulku Francouzské potěšení, pro který byla akce pořádaná.

Návštěvníci si mohli koupit popcorn z našeho školního popcornovače nebo se podívat do "Terčiného shopu," stánku dvou žaček, kde byly k dostání náramky, magnetky s halloweenským nebo zvířecím vzorem, čepice a čelenky, ručně vyráběné od jedné milé maminky. K pití tu byl výběr teplých nápojů, třeba čaj, káva, chai latte nebo horká čokoláda, které servíroval pan Růžička. Celkem se na útulek vybralo přes 30 000 Kč, což je opravdu úžasné! Charitativní výstava dýní se každoročně koná na školní zahradě a nabízí možnost obdivovat dýně, které vyřezaly děti společně s rodiči, a vybrat tu nejhezčí. Kromě dýní je k dispozici i spousta stánků, soutěží a hudby. Děti si mohou přinést vlastní kostýmy a zažít spoustu zábavy.

Autor: Rozálie Schmidová a Mikuláš Michalica

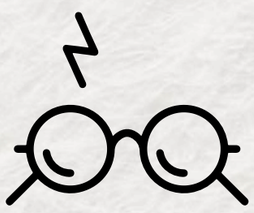

Nocování ve stylu Harryho Pottera

Nocování ve škole je akce, kdy žáci přespávají ve škole a každý rok má své téma. Letos jsme se ponořili do **kouzelného světa Harryho Pottera**! Celou akci organizovaly paní učitelky Dynterová, Návarová a Tomanová a bylo vidět, že si na tom daly opravdu záležet. Večer začal v 18:00. Všichni jsme se sešli před školou a společně jsme se odebrali do velké tělocvičny, která byla nádherně vyzdobená jako Velká síň z Bradavic. Uvnitř stály čtyři dlouhé stoly se znaky bradavických kolejí: **Zmijozelu, Havraspáru, Mrzimoru a Nebelvíru**. Při rozřazování do kolejí jsme si každý vylosovali záložku se znakem a barvou jedné z nich. Když jsme se usadili ke svým kolejním stolům, začala **slavnostní hostina**. Každý z nás přinesl nějaké jídlo – chipsy, bonbóny, muffiny a další dobroty. Po hostině jsme si **zahráli Harry Potter kvíz**, ve kterém soutěžily jednotlivé koleje. Potom jsme ve skupinkách plnili různé úkoly rozmístěné po celé škole. Také jsme měli možnost pomalovat bílé hrníčky, které jsme si přinesli z domova.

Když všechny koleje splnily své úkoly, vrátili jsme se do tělocvičny, uklidili stoly a připravili se na filmový večer. Položili jsme na zem žíněnky, aby se nám pohodlně sedělo, a pustili si **film Harry Potter a Kámen mudrců**. Zatímco se promítal film, chodili jsme po skupinkách na tajemnou bojovku. Dostali jsme papír s nápovědou, která nás vedla do různých tříd, kde jsme **hledali viteály** – předměty z příběhu o Harrym Potterovi. Na cestě nás čekaly různé příšery, které nás strašily, což bylo obzvlášť děsivé, protože byla úplná tma. Abychom vůbec viděli na nápovědu, museli jsme se zastavit na místě, kde byla jen malá světýlka. Po bojovce jsme se mohli vrátit k filmu nebo si jít rovnou lehnout. Ráno jsme se probudili a nasnídali zbytky z hostiny – ale tentokrát už jsme jedli normální jídlo, ne brambůrky a sladkosti. Nocování jsme si všichni moc užili a už se těšíme na další rok!

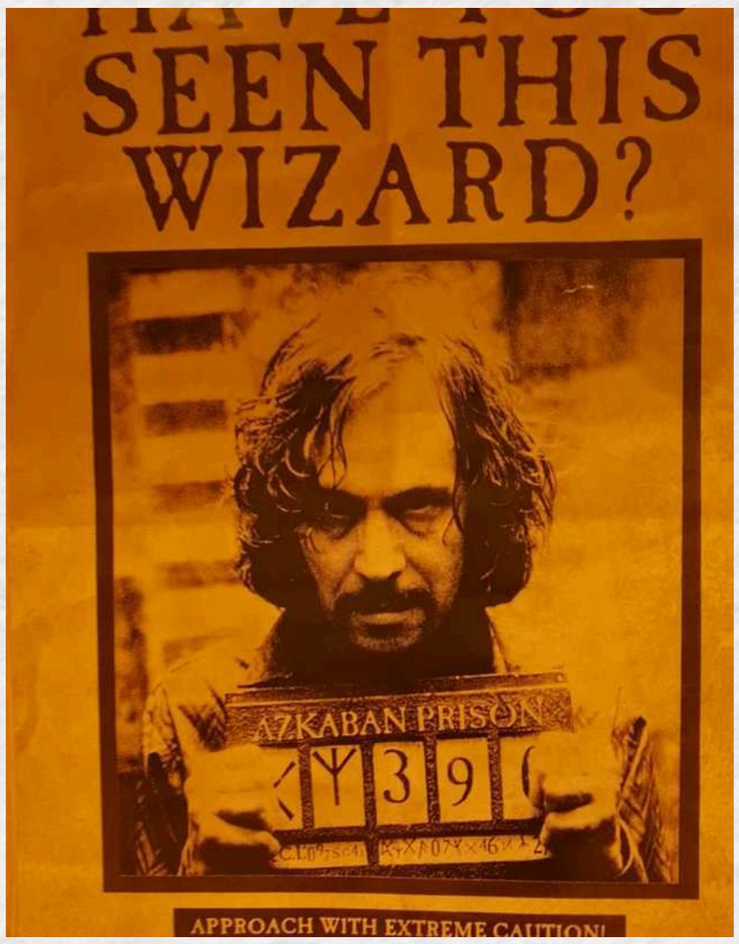

Autor: Lola Hlavičková, Ema Němcová

Spolufinancováno Evropskou unií

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ, MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

Projektový týden naší školy slaví 16. ročník!

Letos proběhl už 16. ročník projektového týdne, který pořádá naše škola. Projektový týden se koná obvykle na konci září nebo začátkem října. Týden před začátkem máme vždy prezentaci, kde se představí všechny projekty – co se bude dít, kam se půjde, kolik to bude stát a další podrobnosti. Tento rok bylo na výběr z 11 projektů, a hned po prezentaci jsme se mohli zapsat na chodbě.

Podívejte se, jaké projekty letos byly a co jsme na nich zažili:

- **Taste of Japan** – Příprava sushi s šéfkuchařem, návštěva japonské ambasády a botanické zahrady v Troji.
- **Po stopách Karla IV.** – Procházka po Karlštejně, návštěva domu U Zlatého prstenu a bojovka ve škole.
- **Kdo si hraje, nezlobí** – Den plný deskových her ve škole.
- **Po stopách sv. Ludmily** – Výlet na Tetín, kde jsme se dozvěděli o sv. Ludmile.
- **Jede, jede mašinka** – Návštěva Království železnic na pražském Andělu a výlet do Nymburku s ukázkou velkého nádraží a zabezpečovacího zařízení.
- **Babyboom v pražské ZOO** – Den v pražské ZOO, kde jsme viděli spoustu zvířat a hlavně jejich mláďata.
- **Komunismus** – Procházka po památnících, kino s filmem Vlny, muzeum komunismu a rozhovor s pamětníky.
- **Pomáhat a chránit** – Návštěva policejní stanice v Počernicích, prohlídka policejní hipologie (policejní koně) a Muzeum Policie ČR.
- **Pražské elektrárny** – Návštěva různých elektráren po Praze, jako MVE Hostivař, ZEVO Malešice, Karlín, Smíchov a další.
- **Po stopách Francie** – Výlet do francouzských pekáren, návštěva Francouzského institutu, kino s filmem Hrabě Monte Cristo a hraní hry pétanque.
- **Pumptrack** – Projížďky na pumptrackech poblíž Prahy. Navštívili jsme například pumptrack v Babicích, Industrial park v Říčanech a pumptrack ve Zbraslavi.

Tento projektový týden byl plný zážitků a každý si mohl vybrat něco, co ho opravdu baví!

Autor: Štěpán Vích

Místní akční plán rozvoje vzdělávání IV na území MČ Praha 10
CZ.02.02.XX/00/23_017/0008427

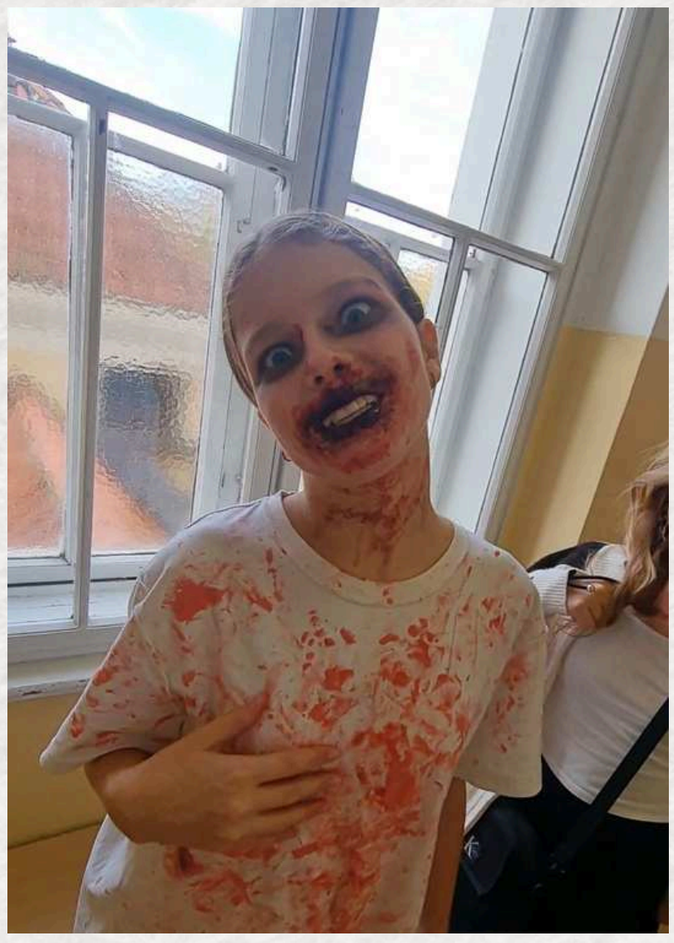
Dny školního parlamentu

Školní parlament naší školy přišel letos na podzim s nápaditými tematickými dny, které oživily školní prostředí a přinesly dětem spoustu zábavy. V září parlament vyhlásil **„Den v oblečení jiné země“**, kdy se žáci oblékli do kostýmů inspirovaných různými kulturami a zeměmi. Mohli jsme tak ve školních chodbách potkat Francouze s barety, Španěly s vějíři, ale také Japonce v kimonu. V říjnu přišla na řadu další výzva – **den v halloweenských kostýmech**. Škola se proměnila v místo plné strašidel, čarodějnic, duchů a příšerek všeho druhu.

Těšíme se na další nápady školního parlamentu a na to, jakými novými nápady a výzvami nás ještě překvapí!

Autor: redakce

PODZIMNÍ ČÍSLO ✶ ZÁHADY ✶ TAJEMNO

Čeho se bojí naši žáci?

Ve školních novinách jsme se tentokrát rozhodli zjistit, čeho se naši spolužáci nejvíc bojí, jaké strašidelné postavy mají rádi a co se jim na Halloweenu nelíbí. Zeptali jsme se žáků z různých tříd a jejich odpovědi byly opravdu pestré!

1. Čeho se nejvíc bojíš?

- Vratislav Keil, 3.A: Letadla
- Danilo Tallis, 3.A: Tmy
- Boris Růžička, 2.C: Pavouků
- Václav Ulrich, 2.C: Dýní
- Malvína Doležalová, 1.B: Strašidel
- Zuzana Andrlová, 1.B: Že na mě v noci něco přijde
- Lola Hlavičková, 6.A: Smrti
- Rozálie Schmidová, 6.B: Tmavýho lesa
- Amélie Majerová, 6.A: Draka

Jak vidíte, strach může mít různé podoby – někdo se bojí pavouků, jiný draků nebo temných lesů.

2. Jaká strašidelná postava se ti nejvíc líbí?

- Vratislav: Vřískot
- Danilo: Huggy Vuggy
- Boris: Jack Skellington
- Václav: Draci
- Malvína: Strašidelný klaun
- Zuzana: Kostra
- Lola: Skinwalker
- Rozálie: Wednesday
- Amélie: Joker

Od klasických hororových postav, jako je Vřískot a strašidelný klaun, až po neobvyklé charaktery jako Skinwalker a Wednesday – každý si v tajemnu našel svého favorita.

3. Co se ti na Halloweenu nelíbí?

- Vratislav: Že je tam moc lidí
- Danilo: Dýně
- Boris: Že se lidi perou
- Václav: Na stromě???
- Malvína: Strašidelný dýně
- Zuzana: Nic
- Lola: Nic
- Rozálie: Nic
- Amélie: Že to Američani strašně hrotěj

Halloween je sice plný zábavy a strašidel, ale podle některých dětí má i své nevýhody. Někomu vadí, že se u toho někdy perou lidé nebo že je při oslavách až moc lidí.

Autor: Justína Doležalová, Milada Keilová

Čeho se bojí naši učitelé?

Dneska se podíváme na to, čeho se nejvíc bojí naši učitelé! **Než začneme, tak rychle vysvětlím otázky, na které jsme se jich ptali:**

Čeho jste se báli jako malí?

Čeho se bojíte teď?

Jaký hororový film nebo postava vás děsí nejvíc? (Pokud na horory nekoukáte, tak jaká postava vás straší?)

Paní učitelka Malá

- Jít někam potmě
- Jít do sklepa potmě
- Kriminálních filmů

Paní učitelka Řeháková

- Hluboké vody
- Hluboké vody (i teď!)
- Ničeho

Paní učitelka Meistrová

- Duchů
- Nemocí
- Filmů s duchy

Pan vychovatel Jakl

- Chlupaté ruky pod postelí
- Že ztratí smysl pro humor
- Kruh (japonský horor)

Paní učitelka Poulíčková

- Tmy
- O děti a blízké
- Hororů, které by se mohly stát i ve skutečnosti

Paní učitelka Dynterová

- Tyranosaura Rexe
- Že přijde o někoho blízkého
- Klaunů

Paní učitelka Fialová

- Tmy
- Pavouků
- Freddyho Kruegera

Pan učitel Liška

- Psů
- Hadů a pavouků
- Panenek (hlavně z filmu Annabelle)

Paní učitelka Čapková

- Strašidel
- Že někoho zklame
- Hororových filmů obecně

Paní učitelka Vošická

- Myší
- "Blbých lidí"
- Nemá ráda horory

Paní učitelka Mráčková

- Psů
- Výšek
- Klaunů

Autor: Felix Schlifka

Zánik Ďatlovovy výpravy

Tento příběh je opravdu zvláštní a je o něm spousta teorií. Dnes si povíme, co se vlastně stalo. **Mladá skupinka studentů z Ruska se rozhodla vyrazit na horu Otorten, která se v překladu jmenuje "nechoď tam!"** V lednu roku 1959 šli na výlet, protože byli dobře připraveni a měli bohaté zkušenosti z hor. Plánovali spát někde jinde, ale kvůli špatnému počasí se rozhodli zůstat na vrcholu "nechoď tam". **A tady se v noci stalo něco hrozného!** Studenti spali ve stanu z plachty, ale ráno našli plachtu roztrženou. Podle jejich deníků měli dobrou náladu, ale nakonec se všichni našli mrtví. Každý z nich zemřel jiným způsobem. **Pět mužů a jedna žena zemřeli na podchlazení.** Dva muži byli nalezeni u ohniště pod stromem. **Na tom stromě se našla lidská kůže**, což naznačuje, že se snažili před něčím utéct a pravděpodobně pak spadli do ohniště. Většina z nich byla ve spodním prádle nebo dokonce nahá, protože jakmile člověk umírá zimou, může mít pocit horka a začne se svlékat. Jeden muž měl **těžké zranění hrudníku**. Jedna žena zemřela na vnitřní krvácení kvůli stejnému zranění, a vědci zjistili, že síla, která jí způsobila zranění, byla mnohem větší, než kdyby do ní narazilo auto. Další muž měl těžké poranění hlavy. Co se stalo s touto skupinkou studentů, zůstává záhadou, a lidé o tom stále diskutují.

Autor: Rozálie Schmidová

Záhada Apalačských hor

Milí čtenáři, dnes si povíme o Apalačském pohoří, které leží na východě Severní Ameriky. Víte, proč o něm chci mluvit? Tak pojďme na to! Apalačské pohoří je tajemné a vzbuzuje strach. Slyšeli jste třeba o přízraku hor nebo o bytosti zvané Skinwalker? O tom všem se budeme bavit. Celá délka pohoří je kolem 2 600 km, šířka 200 až 300 km. Hory se táhnou od kanadských provincií Newfoundland, Quebec a New Brunswick až do střední Alabamy. Nejvyšší horou Apalačského pohoří je Mount Mitchell, vysoký 2 037 metrů. Pohoří má podobu zaoblených středohor s vrchovinami a většinou se zvedá do výšky maximálně 1 500 metrů, takže ho můžeme srovnat s evropskými pohořími. Apalačské hory jsou známé svými listnatými lesy, úrodnou půdou a vlhkým teplým podnebím. Název „Apalačské pohoří“ je odvozen od indiánského kmene Apalačiů, který zde žil, ale nemá nic společného s Apači, kteří v této oblasti nikdy nebyli. Teď už se ale pojďme podívat na děsivou stránku Apalačského pohoří…

Pokud něco slyšíte… nic jste neslyšeli. Z lesů Apalačských hor často zaznívají znepokojivé zvuky. Mohou připomínat řev medvědů nebo hysterický lidský křik, který vám přeběhne po zádech. Ať už to zní jakkoli strašidelně, nikdy nechoďte pátrat, co to je. Možná vás ten zvuk má vylákat ven… I malé děti se učí, že do lesa by nikdy neměly chodit samy. Vždy je lepší jít ve dvou nebo se zvířecím kamarádem. Pokud by vás tu někdo volal jménem, rozhodně to není člověk. Mohl by to být nebezpečný predátor, který si vás vyhlédl jako kořist. Na volání neodpovídejte a co nejrychleji odejděte do bezpečí. Pamatujte, že čím vzdálenější se volání zdá, tím blíž může být jeho původce.

Pokud něco vidíte… nic jste neviděli. Podobně jako podivné zvuky se v Apalačských horách objevují zvláštní úkazy. Lidé vyprávějí o tajemných postavách, které v mžiku zmizely, nebo o podivných zvířatech, která chodí po zadních. Místní vědí, že pokud zahlédnete něco neobvyklého, je nejlepší si toho nevšímat a rychle se vrátit do civilizace. Rozhodně neutíkejte, protože útěk může v tom, co vás pozoruje, probudit lovecký instinkt.

Nikdy se nezdržujte venku po setmění. V noci ožívají příběhy o duchách a strašidlech. Lidé z okolí Apalačských hor se po setmění obvykle neodvažují ven. Říká se, že mezi setměním a úsvitem jsou v lesích aktivní bytosti, se kterými se setkat určitě nechcete.

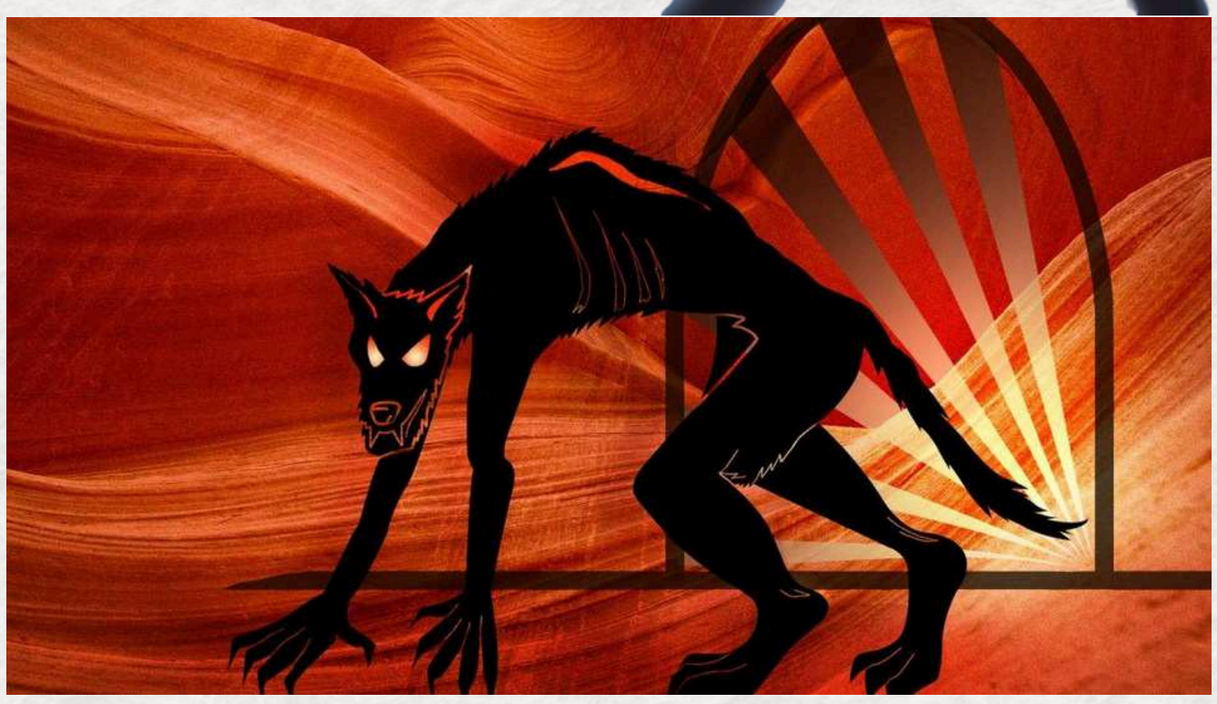
Nedívejte se do stromů. Na stromy se můžete dívat, klidně obdivovat jejich koruny, ale raději se vyhněte přímému pohledu v úrovni očí do výšky dvou až tří metrů. Nikdy nevíte, co by vám mohlo pohled vrátit. Stejně jako s útěkem i toto pravidlo souvisí s tím, že cizí pohled může podivné bytosti z lesa vyprovokovat k lovu.

Tak co, vydali byste se na výlet do Apalačských hor?

Autor: Felix Schlifka

Bigfoot: Tajemná bytost amerických lesů

Bigfoot je záhadná příšera, o které se říká, že je možná **příbuzná yettiho z Tibetu**. V roce 1958 byly v kalifornském Bluff Creek nalezeny obří stopy, o kterých si někteří myslí, že patří právě Bigfootovi. V srpnu toho roku pořídil Dr. Donald Neil Abbott několik fotografií, na kterých by mohl být Bigfoot. A 20. října ho dokonce natočili dva rangeři Roger Patterson a Bob Gimlin. Rangeři jsou v Americe speciální jednotky, které dohlíží na divokou přírodu a chovají se podobně jako F.B.I. Podle odborníků má Bigfoot ruce a nohy podobné lidským, ale s několika odlišnostmi. Dr. Jeff Meldrum, odborník na primáty, zkoumal délku rukou Bigfoota na záběrech a zjistil, že má delší ruce, než by měl člověk. Pokud by to byl člověk v převleku, musel by mít podivně dlouhá ramena, což záběry nepotvrzují. V roce 1998 se dokonce štáb BBC pokusil vytvořit masku Bigfoota, ale když si ji někdo nasadil, bylo vidět, že má ruce mnohem kratší než tvor na originálních záběrech. V roce 2012 byl představen projekt Oxford-Lausanne Collateral Hominid Project. V tomto projektu chtěli vědci geneticky zkoumat vzorky, které by mohly patřit Bigfootovi. Profesor Brian Sykes, významný odborník na lidskou genetiku, vyzval veřejnost, aby do Oxfordské univerzity zaslala jakékoli vzorky jako vlasy a chlupy, o kterých si lidé myslí, že pochází od Bigfoota. Výsledky měly být zveřejněny v odborných časopisech v roce 2013, ale k tomu nakonec nedošlo. Bigfoot zůstává tajemstvím amerických lesů a stále není jisté, jestli tato bytost skutečně existuje nebo jde jen o legendu.

Autor: Karel Filip

The Loch Ness Monster

The Loch Ness monster (or **Nessie**) is a creature that is said to live in the Scottish lake called Loch Ness. The monster was first publicly mentioned in 1933, when people claimed there was a HUGE monster with a very long neck. Even though there are photos that supposedly show the monster, there's no real proof. The first story about the Loch Ness monster goes all the way back to the 7th century. It was written in a book called The Life of St. Columba by Adomnán. The book says that: "**Irish monk Saint Columba** was staying in the land of the Picts with his friends when they saw some local people burying a man by the River Ness. They explained that the man had been swimming when he was attacked by a 'water beast' that dragged him underwater. Columba sent one of his followers, Luigne moccu Min, to swim across the river. As the beast approached him, Columba made the sign of the cross and said, 'Go no further. Do not touch the man. Go back at once.' The creature stopped as if it had been 'pulled back with ropes' and fled, and Columba's men and the Picts gave thanks, believing it was a miracle." Even though this is the first story, some people believe the monster could have existed even earlier, in the 6th century. Stories like this about "water beasts" were pretty common back then, but Adomnán's story is the one that made people believe in the Loch Ness monster. In 1934, a person named D. Mackenzie sent a letter to Dr. Rupert Gould, saying she had seen something strange in the water back in 1871. She described it as looking like a log or an upside-down boat. At first, it moved slowly, but then it disappeared really fast. She didn't tell anyone until 1934 because that's when the monster was first publicly announced in 1933.

Autor: Elizabeth Malinowski

Tajemné pyramidy

Pyramidy jsou zvláštní místo. Postavili je už staří Egypťané jako hrobky pro své panovníky. Egypťané už tehdy uměli psát a věřili v různé bohy a bohyně, například boha Rea, Anubise nebo bohyně Hathor a Sachmet. Měli také různé sporty a na svou dobu byli velmi vyspělá civilizace. Jejich prvním faraonem byl Meni. **Hrobku faraona Tutanchamona objevil Howard Carter**. Nejstarší pyramidou v Egyptě je Džoserova pyramida, zatímco Cheopsova pyramida je největší známou pyramidou v Egyptě a posledním existujícím divem světa. Egypťané pohřbívali své vladaře s dary, které jim přinesli. Způsob stavby pyramid se postupně měnil. Ve 12. století se turecký guvernér pokusil pyramidy strhnout, ale nepodařilo se mu to, i když poškodil Menkaureovu pyramidu. Tři slavné pyramidy v Gíze byly postaveny podle souhvězdí Orionu a nejstarší pyramidy mívají nahoře plochý vrcholek. Tutanchamonova manželka se jmenovala Anchesenamon, a byla to jeho nevlastní sestra. Tutanchamon vládl asi od deseti let do dvaceti. Když se otevřela jeho hrobka, **říkalo se, že každý, kdo do ní vstoupí, do roka a do dne zemře.** Nakonec se zjistilo, že lidé, kteří zemřeli, podlehli rakovině kvůli vysoké radioaktivitě v hrobce.

Autor: Ema Němcová

Záhadná bílá paní

Bílá paní je tajemná bytost, která se často objevuje v pohádkách a pověstech. Vždy nosí **bílé roucho nebo šaty a zjevuje se na hradech nebo zámcích jako duch dávno zemřelé ženy.** V Česku je známá pověst o duchu **Perchty z Rožmberka**, která je už od 17. století spojována právě s bílou paní. V pověstech je zobrazována jako tajuplná dáma v bílém oblečení, často s vysokým, špičatým kloboukem, kterému se říká hennin. Podle pověstí se bílá paní v Česku nejvíce zjevovala na hradech a zámcích jako jsou Rožmberk, Český Krumlov, Jindřichův Hradec, Třeboň a Telč. **Její příchod prý vždy znamená nějaké neštěstí, katastrofu nebo špatnou zprávu.** Rod Rožmberků, kterému patřila tato jihočeská panství, byl od 16. století spojen s německým rodem Hohenzollernů. Díky těmto sňatkům se pověst o bílé paní rozšířila po celém jihu Čech. O bílé paní se skládají i písničky. Můžete ji najít například v písničce "Okoř" nebo v písni "Bílá paní" od Aleše Brichty. Nemusíte se ale bát, že je bílá paní zlý duch. Někdy je v příbězích a pohádkách pro děti popisována jako hodná bytost. Třeba v pohádce "Bílá paní na hlídání" pomáhá dětem a není vůbec strašidelná!

Autor: Milada Keilová

Smrtka

Smrtka je postava, která představuje smrt. Často se zobrazuje jako **kostlivec s kosou a nosí černý hábit.** Někdy může vypadat i jako starý muž nebo žena. Smrtka přichází, když člověku přestane bít srdce a krev už neproudí do důležitých částí těla, jako je mozek. V některých vesnicích, jako třeba v Dlouhé Třebové, lidé věřili, že smrt je duch, kterého sice nebylo vidět, ale slyšeli jeho kroky tam, kde měl někdo brzy zemřít. **Pokud někdo uvidí, že smrt vešla do místnosti, říká se, že má obrátit postel nemocného.** Smrt ale nemocného nakonec stejně dostane, i když se to s postelí zkouší opakovat. Smrtka se objevuje i v pohádkách a filmech. Třeba ve filmu "Honza málem králem" z roku 1977 honí smrtka hlavního hrdinu Honzu, kterého hraje Jiří Korn. S kosou na zádech mu jde pořád v patách. **V Jižní Americe smrtka bydlí vysoko v korunách pralesních stromů**, které rostou v Amazonii. **U nás slavíme Dušičky,** kdy vzpomínáme na naše zesnulé. V Mexiku ale mají vlastní svátek mrtvých, který se jmenuje **Día de los Muertos**. Tenhle svátek trvá od večera 31. října do 2. listopadu a je to čas radostného setkání mezi živými a mrtvými. V Mexiku je to jeden z největších a nejoblíbenějších svátků. V Americe zase slaví **Halloween**. Halloween je původně keltský svátek, který se slaví 31. října, tedy den před svátkem Všech svatých. Na Halloween se lidé převlékají do strašidelných kostýmů a děti chodí od domu k domu koledovat o sladkosti. Tak co, slavíte taky některý z těchto svátků?

Autor: Justýna Doležalová

Skinwalker: Tajemná bytost z legendy kmene Navaho

MYSTERY

Skinwalker je **tajemná postava z legend kmene Navaho** a údajně se vyskytuje hlavně v Americe. Podle legend se někdo může stát skinwalkerem, když je knězem a zabije svého blízkého člověka. **Skinwalker má schopnost měnit se v různá zvířata, ale jeho pravý vzhled je záhadný.** Někdo ho popisuje jako tvora podobného vlkodlakovi, jiní ho vidí jako mrtvolně vypadající postavu s holou kůží. Další verze říká, že má masku ze srnčí nebo sobí lebky. Skinwalkeři prý **dokážou odolat střelám a jejich cílem je lidi děsit**, protože z toho žijí. Několik lidí tvrdí, že ho viděli. Například tiktokerka Jasmin O'Neal, která bydlí v oblasti, kde se skinwalkeři objevují, prý jednou viděla tvora s kočičí hlavou a ocasem, který se proměňoval. Po této příhodě začala slyšet podivné kroky, šustění a dokonce i mňoukání. Tyto jevy se opakovaly asi měsíc, ale pak ustaly. Existuje i místo, které se nazývá **Skinwalker ranč**, kde se dějí nevysvětlitelné věci. Tento ranč o velikosti asi 2 km² obývala rodina Shermanových, která se tam nastěhovala v roce 1994. Živili se prodejem kravského mléka a péčí o krávy. Jednoho dne Terry Sherman uviděl na ranči zvláštní zvíře podobné obřímu psovi. Nejdřív se ho lekl, ale pak usoudil, že je přátelské. Zavolal rodinu, aby se také podívali, a jeho dcera si zvíře dokonce pohladila. Najednou ale zvíře zaútočilo na jedno z telat a snažilo se ho vyrvat z ohrady. Terry ho několikrát střelil, ale zvíře si toho nevšímalo. Po třetím výstřelu mu sice odpadl kus masa, ale krev nikde nebyla. Zvíře pak uteklo do lesa. Na ranči se postupně děly další zvláštní věci. Jednou dva psi rodiny Shermanových pronásledovali něco do lesa, ale Terry a Gwen je našli mrtvé v zeleném slizu. Nakonec jim začaly umírat krávy – nacházeli je rozervané, bez krve. Tento ranč nakonec koupil bohatý muž, kterého fascinovalo nadpřirozeno, a pozval vědce, aby vše prozkoumali. Ti podivné události potvrdili. Skinwalker je tedy skutečným strašákem amerických legend. Tak co, věříte, že může existovat?

Autor: Lola Hlavičková

UFO – Co to vlastně je?

UFO, neboli "Unidentified Flying Object," znamená v překladu neidentifikovaný létající objekt. Jde o situaci, kdy někdo zahlédne na obloze něco, co si neumí vysvětlit. Často to nemusí být mimozemská loď, ale třeba jen letadlo nebo dron, který vypadá zvláštně. V roce 1996 se Britské ministerstvo obrany rozhodlo přejmenovat UFO na UAP ("Unidentified Aerial Phenomena"), protože původní zkratka už ztrácela smysl.

Příběhy o UFO

UFO a mimozemšťané lidi fascinují už od roku 1947. Objevují se zprávy z různých míst po celém světě, ale nejvíce z USA. Jak asi vypadají mimozemšťané v těchto lodích? Můžou být malí a plaší, nebo naopak obrovští a děsiví – třeba monstra, která by nás mohla "sluplnout" jako malinu!

Slyšel jsem děsivý příběh od kamaráda, který tvrdil, že když byl v New Jersey, zahlédl létající talíř. V tom talíři prý stál obrovský tvor s otevřenou tlamou plnou špičáků, a kamarád vyprávěl, že předmět pak velmi hlasitě zahučel a zmizel i s jeho známým. Od té doby ho už nikdy neviděl a prý má z toho trauma dodnes.

Můj děda mi také jednou vyprávěl o UFO: „V roce 1967 jsme s přáteli byli v Rusku na Sachalinu. Byli jsme čtyři, seděli jsme u ohně a najednou – ŠIUUUUU! Proletěl nad námi obrovský talíř. Z něj vylezla dvě monstra s obrovskými tlamami. Jedno z nich chytilo mého kamaráda a sluplo ho, jako by to byla jen malina. Všichni jsme byli vyděšení a nikdy na to nezapomenu.“

Druhy UFO

Existuje několik tvarů, ve kterých lidé UFO obvykle pozorují:

- Létající talíře – oválné nebo talířovité UFO.
- Černé trojúhelníky – UFO ve tvaru trojúhelníku.
- Doutníkovité UFO – UFO připomínající dlouhý válec nebo doutník.
- Další tvary – UFO může mít také tvar bumerangu, koule, diamantu, srpu, vejce nebo jiné zajímavé tvary.

Kruhy v obilí

Kruhy v obilí, neboli agrosymboly, se často spojují s mimozemšťany nebo dokonce ďáblem. První záznamy o kruzích v obilí pocházejí už ze 17. století. Každé léto se v jižní Anglii objeví několik desítek takovýchto „anomálií“. A od roku 2000 se tyto kruhy pravidelně objevují i v České republice! Záhad kolem UFO a mimozemšťanů je pořád spousta. Třeba jednou opravdu zjistíme, jestli jsme ve vesmíru sami, nebo ne!

Autor: Mikuláš Michalica

Čupakabra: Tajemný vysávač koz, který děsí svět

Čupakabra je tajemný tvor, který fascinuje lidi už mnoho let. Poprvé byla spatřena v roce 1995 v Portoriku, kde o ní místní začali vyprávět strašidelné příběhy. Jméno „čupakabra“ pochází ze španělských slov chupar – „vysávat“ a cabra – „koza“. **Čupakabra je tedy doslova „vysávač koz“**, protože její oběti jsou často zvířata, hlavně kozy, která zanechává úplně bez krve. Čupakabra se pohybuje na zadních nohách a dorůstá velikosti menšího medvěda. Má štíhlou, svalnatou postavu, červené oči, chlupatou pokožku a z hřbetu jí trčí bodce, což jí dodává opravdu strašidelný vzhled. Jedním z nejznámějších útoků čupakabry se odehrál v roce 2015, kdy farmáři našli osm mrtvých ovcí. Každá ovce měla tři kousnutí na hrudi a ani kapku krve v těle. Už v roce 1995, kdy byla čupakabra poprvé spatřena, zahynulo během srpna ve městečku Canóvanas v Portoriku asi 150 hospodářských zvířat. **Zvířata měla také záhadné rány a byla bez krve, což ještě více podpořilo pověsti o tom, že čupakabra saje krev svých obětí.** Jedním z nejznámějších svědků je Madelyne Tolentino, která tvrdí, že čupakabru viděla na vlastní oči. Podle ní má tento tvor útlou bílou čelist a červené oči, které září ve tmě. Naposledy byla čupakabra spatřena farmářskou rodinou v Texasu, kde ji prý zahlédli u jejich ovcí. V roce 2006 se navíc vědcům podařilo získat první dobře zachovaný kus, který jim mohl pomoci lépe pochopit, co je tento záhadný tvor zač.

I když zatím vědci nenašli důkazy, které by přesně vysvětlily existenci čupakabry, její příběh fascinuje a děsí lidi dodnes.

Autor: Aneta Železná

Mokele Mbembe – Tajemný tvor ze střední Afriky

Mokele Mbembe je záhadné stvoření, o kterém se vypráví v legendách ze střední Afriky, hlavně v oblasti Demokratické republiky Kongo. Místní lidé věří, že žije v řekách a jezerech a má zvláštní vzhled. První popisy mluví o tom, že má **šedohnědou, hladkou kůži, malou hlavu na dlouhém krku a možná i roh nebo chobot.** Někteří ho dokonce přirovnávají k dávným dinosaurům, ale vědci tvrdí, že dinosauři vymřeli už před 66 miliony let.

První popis Mokele Mbembe pochází už z roku 1776. Francouzský misionář Lievin Bonaventure Proyt tehdy vydal knihu o své práci v Africe, kde popsal tvora, o kterém mu vyprávěli domorodci. Měl mít malé tělo, dlouhý krk, malou hlavu a nohy podobné těm sloním, ale s drápy. Domorodci tehdy ještě neměli o dinosaurech ani tušení, takže se nemohli inspirovat nějakým zkamenělým objevem.

Roku 1913 se za tajemným tvorem vydal německý cestovatel von Stein zu Laustic. Do Evropy přinesl podrobný popis zvířete a zaznamenal, že Mokele Mbembe se živí jistou liánou jménem „lombo“, která kvete bíle a má plody podobné jablkům. Podle domorodců Mokele Mbembe občas zabíjí hrochy a slony, ale jejich těla nechává netknutá pro ostatní zvířata.

V 80. letech 20. století se do Konga vydalo několik expedic. Roku 1980 tam přišel badatel James Powell se svým týmem, ve kterém byl i Roy Mackal. Pátrali po Mokele Mbembe v oblasti jezera Telle, které bylo ale velmi těžké najít, protože cesta k němu vede hustými a neprozkoumanými lesy.

Roku 1981 se k jezeru Telle vypravily dvě americké expedice. Jednu vedl zkušený Roy Mackal a druhou Herman Heguster, který údajně přivezl fotografii, na které prý bylo možné Mokele Mbembe spatřit.

Ať už Mokele Mbembe existuje nebo ne, jeho příběh fascinuje badatele i veřejnost už po mnoho let. Možná, že se jednou někdo vydá po jeho stopách a objeví pravdu!

Autor: Amélie Mayerová

Vlkodlak neboli lykantrop – člověk měnící se ve vlka

Vlkodlak, někdy zvaný také lykantrop, je podle evropských mýtů člověk, který se může proměnit ve vlka nebo bytost **napůl člověka a napůl vlka**. K takové proměně může dojít kvůli kletbě, zvláštním okolnostem při narození nebo třeba po pokousání jiným vlkodlakem. Nejstarší zmínky o lidech, kteří se mění ve vlky, pocházejí už ze starověkého Řecka. Představy o tom, jak se člověk stane vlkodlakem, jsou různé a zajímavé**. Podle některých mýtů se vlkodlakem stává ten, kdo se narodil s už vyrostlými zuby nebo nohama napřed.** Další verze říká, že člověk se stane vlkodlakem, pokud se narodí v určitých astrologických obdobích, například za úplňku nebo 24. prosince.
Tyto příběhy o vlkodlacích nás dodnes fascinují. Možná je to proto, že mluví o tajemných silách, které dokážou člověka úplně proměnit!

Autor: Lola Hlavičková a Rozálie Schmidová

Pes baskervillský: Strašidelný příběh se Sherlockem Holmesem

Ahoj, jak se máte? Dnes mám pro vás připravený další článek, tentokrát o **známém příběhu o Psovi baskervillském**! Jste připraveni? Pojďme se do toho pustit! Pes baskervillský je román o slavném detektivovi Sherlocku Holmesovi, který napsal anglický **spisovatel Arthur Conan Doyle**. Příběh vycházel na pokračování v magazínu The Strand, kde se proslavily příběhy Sherlocka Holmese z jeho bytu na adrese Baker Street 221B. Tento román se objevil po delší pauze, během které Doyle oznámil, že už Holmesovy příběhy psát nebude, protože ho to vyčerpává. Přesto Pes baskervillský patří k nejlepším příběhům Sherlocka Holmese!

Tak a teď se podíváme, o čem tento příběh vlastně je. Vše začíná, když Sherlocka Holmese a jeho přítele Dr. Watsona v jejich bytě v Londýně navštíví Dr. James Mortimer. Přichází za nimi s příběhem záhadné smrti svého pacienta, sira Charlese Baskervilla. Mortimer žije v Dartmooru, známé oblasti blat a vřesovišť v jihozápadní Anglii, kde sir Charles nedávno zemřel. Sir Charles Baskerville věřil, že jeho rod pronásleduje kletba, která trvá už od časů anglické občanské války. Podle legendy kdysi zlý Hugo Baskerville unesl dceru farmáře a uvěznil ji na svém zámku, ale ona utekla. Hugo ji se svými kumpány pronásledoval přes blata, ale byl prý zabit obrovským černým psem, který od té doby všechny Baskervilly pronásleduje. Sir Charles byl nalezen mrtev před svým domem, a to za podivných okolností. Dr. Mortimer, kterému celá věc připadá zvláštní, proto vyhledá Holmesovu pomoc, aby přišel této záhadě na kloub.

Tak co, myslíte, že Sherlock Holmes a Dr. Watson zjistí, co se za touto legendou opravdu skrývá?

Autor: Felix Schlifka